

„Trei copii au trăit pe viu povestea Cenușăresei”

Vasilică, Gheorghită și Mihaela sunt copiii dintr-o familie de la sat a căror viață s-a schimbat dramatic ca urmare a plecării mamei la muncă în străinătate. Înainte de plecare, situația familiei era precară, mama nu avea un loc de muncă și se străduia cu greu să le asigure copiilor condițiile pentru a merge la școală. Erau frecvente cazurile în care copii mâncau o singură dată pe zi, sau plecau flămânzi la școală. Tatăl era singurul care aducea bani în casă de pe urma unor servicii pe care le presta ocazional în gospodăriile vecinilor. Cu banii câștigați abia reușea să cumpere de mâncare.

Unei vecine i s-a făcut milă de condițiile în care trăiesc cei trei copii și i-a propus mamei lor să meargă în locul ei la muncă în Italia, unde urma să îngrijească un bătrân. Mai mult, vecina i-a împrumutat și bani pentru plecare. În așa fel, copii au rămas singuri acasă. Pentru că tatăl muncea de dimineață până seara, cei trei copiii erau nevoiți să se descurce singuri cu toate treburile casnice: ”După ce a plecat mama, eu făceam mâncare, eu spălam hainele, eu aduceam apă de la fântână și tot eu făceam curat în casă și în curte. Ce să spun, mă mai ajutau și frații mei câteodată ...”, a povestit Mihaela. Copii mergeau la școală cu hainele și papucii ruși și uneori cornul și laptele era pentru ei singura masă pe zi. Cu timpul, copii au început să lipsească de la ore, iar rezultatele școlare erau în scădere.

La o lună după plecarea mamei, tatăl a găsit de lucru la o stână din sudul țării și a fost nevoit să părăsească familia pentru o perioadă de trei luni. Copiii au rămas în grija unui văr al tatălui. Acesta era într-o situație similară deoarece și soția lui era plecată de mai mulți ani în Spania și-i lăsase în grijă cei doi copii ai lor.

În toată această perioadă mama suna acasă foarte rar și trimitea bani doar pentru a acoperi datoriile familiei, la fel și legătura cu tatăl a fost întreruptă. În acest timp copiii nu au fost lăsați să meargă la școală și au fost puși să dea mâncare la animale, să curețe grajdurile, să facă curat în casă, să facă mâncare sau să spele. Vărul tatălui făcea diferențe mari între copii: ai lui primeau mâncarea cea mai bună iar nepoții mâncau resturile. Acesta obișnuia să-i bată des și într-o zi, într-un exces de furie l-a lovit pe Gheorghită cu burlanul și i-a fracturat două coaste. Coșmarul a continuat și pentru ceilalți frați. Mihaela a mărturisit ulterior: „Ne-am speriat foarte tare când, a doua zi, Vasilică a început să plângă în somn, tremura și făcea spume la gură”. Situația a rămas aceeași până când tatăl copiilor s-a întors, i-a luat acasă și aceștia au început să-i povestească despre întâmplările dureroase prin care au trecut.

Asistenții sociali ai Asociației Alternative Sociale au intervenit în urma unei solicitări de sprijin din partea serviciului public de asistență socială din localitatea de domiciliu a familiei și a oferit servicii de asistență psihosocială pentru depășirea situației de criză în care se aflau copii. Principalele obiective ale intervenției terapeutice au fost exprimarea emoțiilor față de părintele plecat la muncă în străinătate și față de traumele fizice și psihice trăite, importanța comunicării cu părintele plecat, creșterea motivației pentru școală, dezvoltarea abilităților de viață independentă și prevenirea abandonului școlar.

De asemenea, părinții au fost consiliați cu privire la starea de sănătate a copiilor, necesitatea urmăririi cu strictețe a tratamentelor medicamentoase prescrise de medicul specialist și consultațiile periodice. Părinții au fost îndrumați către DGASPC, pentru încadrarea în grad de handicap a lui Vasilică, care a fost diagnosticat cu epilepsie. Nu în cele din urmă, parintilor le-a fost expusă necesitatea menținerii unei legături strânse cu copii prin orice mijloace cum ar fi convorbiri telefonice, scrisori, e-mail, pachete, vizite.

Familia a primit sprijin material constând în alimente de bază, rechizite, îmbrăcăminte, încălțăminte și produse de igienă cu scopul depășirii situației de criză și prevenirii abandonului școlar. Tatăl a fost îndrumat către AJOFM pentru cursuri de calificare și obținerea ulterioară a unui loc de muncă.

Rezultatele nu au întârziat să apară. Mama a început să sune mai des acasă și copiii trimit scrisori în Italia, legătura dintre aceștia fiind mult mai strânsă. De asemenea, ca urmare a informării făcute de către specialiștii Asociației Alternative Sociale privind alocațiile europene, mama primește de la statul italian alocația pentru cei trei copii. Mai este mult până când copiii vor fi fericiți. Aceștia visează la ziua în care mama lor se va întoarce acasă.